

TELEGRAFUL ROMAN.

Telegraful este de doi ori pe
septembrie: Mercuria și Sămbăta.
— Preșterea este de câte ori
Cărbunul este de câte ori
Cărbunul este de câte ori
Cărbunul este de câte ori

No 22.

ANUL I.

Preșterea este de câte ori
Cărbunul este de câte ori
Cărbunul este de câte ori
Cărbunul este de câte ori

Sămbăta 18. Martie 1853.

Кърселъ жьдектъ дѣторъ дѣ патриа поастръ.
къ прѣвѣре ла дѣферѣнцѣле зрварѣалѣ. (Зрм.)

Дѣлъ леѣле патрѣе, тотъ омазъ с'а пѣскътъ шѣ се паше къ
дрѣнтъри персоналъ, де каре, фъръ де воѣа лѣи, нѣме нѣлѣ пѣте де-
сноѣа, къ атѣтъ маѣ пѣуѣнѣ лѣнѣ, фѣндѣ елѣ дѣкъ дѣ сѣнѣлѣ мѣтѣ-
сеа. Де ачѣеа склѣвѣа сѣѣ ровѣа персоналѣ, къа а фостѣ ачѣста
дѣ патриа поастръ пѣлѣ ла нѣмзрѣторѣлѣ Дѣмператѣ Иосѣлѣ, шѣ към
маѣ есте еа дѣкъ шѣ пѣлѣ асѣтъ дѣ алѣ пѣрѣдѣ, сѣре рѣнѣеа о-
мѣнѣрѣ, дѣ прѣвѣнѣа дѣганѣлорѣ, есте о патъ каре нѣ се пѣте сѣлѣа
шѣ кърѣдѣ къ кѣте аѣе кърѣгѣ не свѣт сѣре. Дѣлъ ачѣелѣшѣ леѣи аѣе
патрѣе омазѣи нѣмѣнѣ дѣ лѣше п'а авѣтъ нѣмѣкъ аѣе сѣѣ, де кѣтъ
персона сеа шѣ потерѣе еѣ де лѣкрѣе, не каре нѣме нѣ арѣ нѣчѣ
вѣдѣ дрѣнтъ а о вѣтъма; ѣр пѣмжѣнтѣлѣ шѣ чѣелѣлѣте лѣкрѣрѣ дѣн лѣ-
ме ла дѣчѣнтѣ аѣ прѣвѣтѣ дѣ фолосѣлѣ тѣтѣрорѣ, дѣлѣ ворѣа креа-
торѣлѣ: „Крѣштѣшѣ шѣ не мѣлѣдѣи шѣ стѣмжѣнѣи пѣмжѣнтѣлѣ;“ п'а
зѣсѣ елѣ стѣмжѣнѣе тѣ Домѣлѣ пѣмжѣнтѣлѣ, къѣ ешѣ маѣ повѣле,
шѣ тѣ дерѣнѣле, сѣ фѣ пѣрѣреа сѣрѣнѣлѣ лѣи. Амѣ зѣсѣ къ ла дѣчѣ-
нтѣ аѣ фостѣ тотѣ нѣнтрѣ вѣдѣ фолосѣлѣ комѣнѣ. Дѣнѣтѣ че дѣсѣ с'а
авѣкатѣ вѣнѣлѣ де а кълѣватѣ нѣнтрѣ есѣмѣлѣ о парѣ де пѣмжѣнтѣ,
дѣнѣтѣ че, о арѣ шѣ о сѣмѣнѣ, пѣрѣнѣка ачѣеа де пѣмжѣнтѣ с'а
скорѣ дѣн дрѣнтѣлѣ чѣлѣ овѣтѣсѣкъ шѣ с'а адѣсѣ дѣ чѣрѣнѣлѣ дрѣнтѣ-
лѣ ачѣелѣ ома; каре а кълѣватѣ о, шѣ с'а дѣмпрѣнатѣ къ персона
лѣ асѣтѣлѣ дѣ кътѣ акѣм вѣрдѣлѣ аѣ о реокѣпа шѣ а о фолосѣлѣ не-
сте воѣа лѣи, ѣа атака дѣа дрѣнтѣлѣ перѣоѣна, вѣтъмжѣнѣи дрѣн-
тѣлѣ лѣи персоналѣ. Іатѣ дар дѣчѣнтѣлѣ пропрѣетѣлѣ дѣлѣ дрѣн-
тѣлѣ фѣрсѣкѣ. Лѣкрѣлѣ асѣтѣлѣ окѣнатѣ шѣ адѣсѣ дѣ стѣмжѣнѣеа меа,
фъръ сѣ шѣ п'а чѣнеа доведѣ, къ елѣ а фостѣ маѣ пѣнтѣ де кѣтъ
нѣне стѣмжѣлѣ пѣсте елѣ, еѣ мѣлѣ прѣфѣкѣ, дѣрегѣ, кълѣвѣ, шѣ чѣне
с'арѣ дѣчѣрка маѣ тѣрѣлѣ а не десноѣеа де фѣрѣкѣле остѣелѣлорѣ
мѣле, чѣлѣ че арѣ воѣ а се аѣнѣеа дѣ късѣдѣ, не кареа о кълѣдѣи къ
спѣсѣле мѣле, сѣрѣгѣ чѣлѣ че арѣ сѣчѣра дѣ агѣрѣлѣ сѣменѣтѣ де
нѣне, фъръ а пѣте доведѣ, къ ачѣла а фостѣ дрѣпта лѣи пропрѣетѣ-
те, ачѣла м'арѣ фѣче а лѣкра нѣнтрѣ елѣ, фъръ воѣа меа, прѣн зр-
маре арѣ къла дѣ пѣчѣоре лѣберѣтеа меа персоналѣ, дрѣнтѣрѣле
мѣле че ле амѣ дѣла патрѣлѣ. Веѣи вѣне, къ ла поѣ асѣтъ нѣ се маѣ
фѣлѣ пѣмжѣнтѣ, десѣре каре сѣ поѣи зѣче, къ нѣ елѣ нѣмѣрѣлѣ,
прѣн зрмаре кълѣвѣжѣнѣлѣ шѣ вѣнѣндѣте дѣ стѣмжѣнѣеа лѣи, сѣ фѣ
стѣмжѣнѣлѣ вѣнѣлѣ, рекъносѣтѣ де леѣе. Прѣвѣште дѣсѣ ла вѣлѣтѣ-
рѣлѣлѣ сѣлѣатѣкѣ дѣн Афѣрка, към дѣнѣ дѣче лѣкрѣлѣ сѣѣ че ла вѣнѣнѣ,
дѣ нѣмѣтера сеа, шѣ аколѣ се аперѣ къ тотѣ арѣмѣле дѣ конѣтра чѣ-
лѣ че вошѣте а лѣлѣ стѣмжѣе къ сѣла. Прѣвѣште ла о орѣдѣ де по-
маѣлѣ, карѣ шѣ пашѣ вѣтелѣ сѣле не кътаре вѣтъмжѣнтѣ, шѣ вѣи ведеа,
къ еа нѣ сѣдѣре, ка вѣрѣнѣлѣ стѣрѣнѣлѣ сѣ о тѣрѣре дѣ дрѣнтѣлѣ сѣѣ
де пропрѣетѣе вѣремѣлѣнѣкѣ, не каре маѣ тѣрѣлѣ еа сѣнѣгѣрѣ о пѣре-
сѣште шѣ шѣи кътѣ алѣа къ пѣшѣне маѣ вѣлѣ. Тотѣ аѣнѣа аѣ мерѣлѣ
трѣвѣле шѣ дѣ сочѣетѣеа чѣтѣдѣнѣлѣ. Дрѣнтѣлѣ поѣитѣкѣ сѣѣ леѣле
че се адѣсѣрѣ дѣ сочѣетѣеа, п'аѣ тѣрѣрѣнтѣлѣ пропрѣетѣеа, чѣ дѣкъ
аѣ дѣтѣрѣгѣ о маѣ мѣлѣлѣ, прѣскрѣпѣндѣ конѣдѣцѣнѣле, каре се чѣрѣ, ка
сѣ те поѣи нѣмѣ къ дрѣнтѣлѣ къвѣнтѣ стѣмжѣнѣлѣ пѣсте вѣлѣ лѣкрѣ, фѣлѣ
ачѣла мѣшѣкторѣлѣ аѣ нѣмѣшѣкторѣлѣ; прѣн ашѣезѣреа дрѣнтѣлѣ де
мошѣнѣре шѣ прѣн пѣперѣа дѣ лѣкрѣре а прѣскрѣпѣнѣе. Че фѣ-
кѣрѣ дѣсѣ жѣрѣсѣтѣ маѣ тѣрѣлѣ? Дѣлѣтѣрѣ о нѣвѣ свѣтѣ дѣмѣрѣдѣре
а пропрѣетѣеа зѣкѣндѣ, къ чѣла, асѣпра кърѣвѣа прѣвѣште есѣдѣа
лѣошѣе, есте пропрѣетѣрѣлѣ маре, ѣр чѣлѣ че о фолосѣште дѣ
фѣрѣкѣле еѣ че ле адѣче не тотѣ аѣнѣлѣ, нѣ есте пропрѣетѣрѣлѣ, чѣ нѣ-
маѣ жѣсѣфѣктѣрѣлѣ. Іатѣ репортѣрѣле вѣздѣлѣ, шѣ дѣн ачѣле ѣовѣдѣа,

дрѣнтѣлѣ есѣкѣсѣлѣ аѣлѣ пропрѣетѣрѣлѣ чѣлѣ маре де аѣлѣпа, пѣскѣи,
лѣкра мѣле шѣ тотѣ чѣелѣлѣте регѣлѣе, не каре ле ведеѣтѣ пѣлѣ
дѣсѣтѣлѣ. Дѣнѣшѣрѣтѣ сѣ оѣнѣтѣ акѣм дерѣнѣлѣ лѣберѣ а се аѣнѣра де
жѣгѣлѣлѣ чѣтѣ аменѣнѣа, къѣи пропрѣетѣрѣлѣлѣ фѣндѣ шѣ дѣ о нѣлѣ шѣ
жѣдѣктѣторѣлѣ дѣлѣ вѣлѣа дѣ кълѣше, де каре вѣлѣ аѣевоѣе маѣ по-
тѣ сѣлѣа. Орѣ шѣ дѣн каре пѣмжѣтѣ де ведеѣре, вѣи аѣа ѣовѣдѣа сѣѣ
фѣчѣреа робѣтелорѣ, еа рѣнѣеа пѣрѣреа о фѣлѣтѣ а сѣлѣе, о аѣнѣсарѣ
а чѣлѣ маѣ сѣлѣлѣ дѣн парѣеа чѣлѣ маѣ тѣре, шѣ лѣгѣлѣлѣ еѣ нѣнтрѣ
дѣрѣле нѣостре есте вѣкѣлѣ де мѣлѣлѣкѣ чѣлѣлѣ карѣрѣлѣ нѣ дѣнѣвѣкѣтѣлѣ,
кълѣдѣлѣ прѣтерѣвѣа чѣлорѣлѣ маѣ тарѣ адѣсѣ не клѣсеа чѣлорѣлѣ сѣлѣи адегѣ
не а дерѣнѣлорѣлѣ ла а чѣеа дѣнѣосѣре перѣнѣнѣлѣтѣ, ла ачѣеа аѣнѣсарѣ
а лѣберѣтѣеа че о арѣ омазѣлѣ дѣлѣсѣкѣтѣ, шѣ а егалѣтѣеа, че трѣвѣе
сѣ домѣнѣскѣ дѣ сочѣетѣеа оменѣскѣ дѣнѣре чѣтѣдѣнѣи вѣнѣлѣ статѣ. Нѣ
пѣгѣмѣ, къкъ мѣрѣлѣ доѣнѣторѣлѣ де не ачѣле тѣмѣрѣлѣ дѣкъ нѣ шѣеа
рѣсѣлѣтѣ аѣтѣелѣи кърѣнѣлѣлѣ остѣшѣлорѣ, че се деосѣвѣа дѣ лѣнѣте,
дѣкѣтѣ дѣнѣлѣе дѣнѣте дѣнѣрѣи къ дрѣнтѣлѣ де пропрѣетѣрѣлѣ, дѣсѣ
дѣнѣдѣреа чѣа маѣ шарѣ о лѣлѣ ѣовѣдѣа дѣн ачѣеа дѣмпрѣеѣрѣре, къ
вѣлѣ асѣтѣелѣ де аристократѣлѣ пѣнѣ свѣтѣ варѣа сеа шѣ не вѣчѣнѣи дерѣнѣ
лѣберѣ, свѣтѣ къвѣнтѣ, къѣ ва аѣнѣра де дѣнѣмѣнѣи дѣн афѣрѣ. Дѣ
зрѣлѣ пропрѣетѣрѣлѣ аристократѣлѣ нѣмѣлѣдѣмѣндѣсѣ къ а копѣнсѣлѣ мо-
шѣле дѣранѣлорѣлѣ лѣберѣ, сѣлѣндѣи а фѣче нѣнтрѣ елѣ робѣте, рѣнѣи
оменѣлорѣлѣ шѣ лѣберѣтѣеа персоналѣ, трѣвѣндѣо шѣ не ачѣеа дѣ
дрѣнтѣрѣле сѣле пропрѣетѣрѣлѣ. Дерѣнѣлѣлѣ прѣн асѣрѣндѣреа ла
вѣрдѣлѣ (adscriptio glebae) дѣн омаѣ лѣберѣ, дѣнѣсѣтрѣтѣлѣ дѣла нѣ-
рѣкъ къ дрѣнтѣрѣи персоналѣ, дѣвенѣи маѣнѣнѣлѣлѣ сѣѣ ровѣлѣлѣ доѣнѣлѣ
сѣѣ, ажѣнѣсе а фѣ вѣлѣ лѣкрѣ, не карѣлѣлѣ потѣи къмѣтѣра къ вѣнѣи, ка
не орѣ карѣ алѣтѣ лѣкрѣ дѣн пѣдѣлѣ, ажѣнѣсе а фѣ нѣмѣаѣ о аѣертѣнѣнѣлѣ
де мошѣлѣ, дѣ кътѣ вѣнѣндѣсѣе ачѣеа, се вѣндеа шѣ омазѣлѣ към сѣ
вѣнде вѣта дѣн тѣрѣгѣ ла чѣлѣ че дѣ маѣ мѣлѣтѣ. Амѣа дар п'авѣстѣ сѣ
не мѣрѣмѣлѣ де ачѣелѣ аристократѣлѣ дѣн аѣнѣ трѣкѣдѣ, карѣ нѣ се рѣнѣнѣлѣ
а стрѣга дѣ гѣра маре, къкъ шѣ стѣлѣеа де по чѣрѣлѣ, карѣ лѣчѣсѣкѣ
дѣсѣвѣра мошѣеи сѣле, сѣлѣтѣ пропрѣетѣеа лѣи. Дѣн мошѣлѣ ачѣста
сѣрѣмѣнѣлѣлѣ дерѣнѣлѣлѣлѣ свѣтѣ жѣгѣлѣлѣ вѣнѣи дѣнѣоѣте сѣлѣвѣи, дѣнѣиѣ
къ ера асѣрѣнѣсѣ ла вѣрдѣлѣ, не карѣ нѣ о потѣи пѣрѣсѣ, адѣа, къ ера
шѣ къ перѣоѣна склѣвѣлѣ сѣѣ маѣнѣнѣлѣлѣ доѣнѣлѣлѣ сѣѣ, лѣнѣсѣтѣ де тѣ-
те дрѣнтѣрѣле де свѣтѣ сѣре, пѣлѣ шѣ де дрѣнтѣлѣ де аѣеа потѣи къ-
кѣра ка тагѣ де фѣи сѣи, не карѣи маѣа дѣ пѣлѣ роѣи.

Сѣ асѣлѣтѣмѣ, към се есѣрѣмѣе дѣн прѣвѣнѣа дѣнѣрѣдѣчѣрѣе ѣо-
вѣнѣеи рѣнѣмѣлѣлѣ Шѣлерѣ, ка о аѣторѣтѣеа, ла карѣ се дѣнѣлѣ
маѣ мѣлѣе мѣи де оменѣ: „Дѣрѣле сѣвѣжѣгѣте п'аѣ фостѣлѣ лѣкрѣлѣ де-
шѣрте, кълѣ де копѣнсѣрѣ еѣ. Орѣ кътѣ де тѣрѣнѣеа а дѣвѣстѣтѣлѣ
сѣпада ачѣелорѣлѣ къчѣрѣторѣи вѣрѣвѣрѣи шѣ а вѣнѣнѣлорѣлѣ лорѣлѣ v a n d a l i
шѣ хѣнѣи ачѣсте лѣкрѣлѣ, тотѣшѣ нѣ ле аѣ фостѣлѣ къ потѣнѣлѣ а сѣнѣе
къ тотѣлѣ де не фѣаца пѣмжѣнтѣлѣлѣ не вѣкѣи лѣокѣторѣи. Мѣнѣи дѣнѣре
ачѣеа дѣвенѣнѣрѣ дѣнѣтѣрѣдѣи ка вѣтелѣ де дѣмпрѣнѣлѣ къ прѣада шѣ къ лѣ-
кѣрѣле копѣнсѣе, шѣ сѣрѣтеа лорѣлѣ акѣм ера сѣ лѣкрѣ дѣн кѣлѣтѣеа де
склѣвѣи пѣмжѣнтѣлѣ ачѣла, не карѣ маѣ пѣнтѣ дѣлѣ стѣмжѣнѣеа еѣ ка про-
прѣетѣрѣи лѣберѣ. — Тотѣлѣлѣ сѣтѣеа акѣм дѣн лѣберѣи шѣ дѣн склѣвѣи, дѣн
пропрѣетѣрѣи шѣ ѣоваѣи.“

Іар дѣн алѣтѣ лѣкѣ се есѣрѣмѣе тотѣ ачѣелѣ сѣрѣторѣлѣлѣ дѣкъ шѣ маѣ
дѣсѣлѣнѣтѣ: „Стѣреа попорѣлѣи не ачѣелѣ тѣмѣлѣ ера вѣрдѣнѣкѣ де мѣлѣ.
О клѣсѣ а попорѣлѣи ера стѣмжѣлѣ пѣсте тотѣе, ѣр чѣелѣмѣлѣ п'авѣеа
нѣмѣкѣ; чѣи богаѣи асѣвѣреа шѣ десноѣа не сѣрачѣ фѣрѣ нѣчѣ о кърѣвѣе.
Се пѣскѣ вѣлѣ пѣрѣте дѣспѣрѣторѣлѣ дѣнѣре ачѣсте дѣе клѣсе. Лѣнѣа
сѣла не чѣи сѣрачѣ сѣ шѣи кътѣеа сѣлѣре ла чѣи богаѣи, ла ачѣле лѣ-
пѣторѣи, че ле свѣсѣрѣлѣ сѣлѣеа, дѣсѣ ажѣторѣлѣлѣ, чѣлѣлѣ аѣла ла а-
чѣеа, ера аѣарѣ. Нѣнтрѣ сѣмѣле де вѣнѣи, че ле лѣоѣа дѣмпрѣмѣтѣлѣ,

баръ. Аваръ де дивъдетъра крещи́еъкъ ші історіа вѣликъ, се диваде дн еле ші географіа Ардѣлъяі, історіа патрале, дн аргіметікъ челе патръ спедіе ші алге історіаде ші зичері моралі.

Дидекрѣсълѣ лнеі ачестеа D. адміністраторе, ка инспекторе де черкѣ алѣ школедорѣ дн протопопѣтълѣ сеѣ, днз ексамепеле семестралі дн маі сѣсѣ аръателе шіице. Свѣкъсълѣ ексамепелорѣ а дикоронатѣ дикредереа, че пѣрнциі аѣ пѣсѣ дн зельлѣ вѣнілорѣ дивъдеторі, кѣрора аѣ дикредінатѣ еі крещереа копіилорѣ есі днтрѣнѣ модѣ маі прѣсѣсѣ де аѣепгаре. Крѣдѣніі коніі де ші кап ефіоші ші педѣдаці, арътаръ тотъші о вѣкѣрѣ крѣратъ ші сімплѣ ка кѣм есте ініма лорѣ, кѣнд вѣзпре не маі маріі ші не пѣрнциі сеі, кѣ вѣнѣ сѣї аскѣлте, ші се ваѣ че споріѣ аѣ фѣкѣтѣ зпѣлѣндѣ ла скѣлѣ. Ка сѣ се дѣдеіе а кѣвѣпта днпінтеа пѣвлѣкълѣ кѣ о кѣвѣнцѣ потрѣвѣтѣ, ші о портаре лѣверѣ, солідѣ, пѣаѣ крѣчатѣ вѣніі дивъдеторі аі есерчѣта ші дн ораціоші маі шіоре. Дн кѣвѣпгареа че о днзънѣ вѣѣдеіѣлѣ, днсемпѣнѣ зрѣтѣрїеле пасѣае. „Символѣлѣ пострѣ есте: Крѣдінцѣ дн Дѣмнезеѣ, свѣзперѣ кѣтре днператѣлѣ, аскѣлгаре кѣтре прѣншіі пострїі, пѣзіре невѣтъпартѣ а лецілорѣ, амѣре кѣтре патрїѣ, драгосте кѣтре копѣкъзіорїі пострїі, ші рѣвалъ спре о кѣлѣтѣрѣ солідѣ.“

Нѣ потемѣ рѣгѣчѣ ші зельлѣ реліціосѣ, че карактерісѣсѣ ашїа фрѣмосѣ пре крѣцініі пострїі де не аічі, еі кѣпоскѣндѣ кѣ адеверата реліціосїтате есте фѣндѣментѣлѣ стателорѣ, пѣ аѣ рѣмасѣ дн Пѣрѣпѣтѣ нїчі кѣ едіѣкареа каселорѣ дѣмнезеѣшї, пре карѣ еі ле кѣлѣдѣскѣ дн матеріе солїде, ка сѣ фїе монументѣ дѣрѣтѣрїѣ неподїлорѣ ші стрѣлеподїлорѣ лорѣ.

Дн сѣтълѣ Рѣсѣ сѣ ескѣтѣ дн 9 Марціѣ днпре 10—11 ѡре пѣптѣ зпѣ фѣкѣ іпѣзрїатѣ, карѣ прѣзѣкъ 8 касѣ, 9 граждѣрї, ші маі мѣлте шїре дн чѣпшѣ, ші адсѣъ 37 сѣлѣте, карѣ даѣе днчѣпѣрѣ асе маі ескѣтра де даѣеле, че ле сѣзѣрїѣрѣ дн револѣцізнеа трѣкѣтъ, іарѣшї ла вѣдѣлѣ де чершїторїѣ не зїде, ші прїн шїлаѣ алгора, дѣспоіаці де тѣтъ аверѣа, че а кѣдїгѣтѣ о кѣ сѣдорї крѣпте. Спре лѣзда оменїреї днсемпѣнѣшї шї ачѣеа, кѣ дн партеа маі мѣлторѣ преошї сѣ пѣсѣ дн лѣкѣрѣе колѣктѣ де вѣкѣте пѣнтрѣ пѣпѣрокошїі ачѣестїа, шї дорїтѣ ка сѣ аѣне рѣсѣлѣтѣлѣ вѣлѣ.

Бѣнатѣ. Дѣспре тѣргѣлѣ де дѣрѣ, че се днз дн Тїмїшѣрѣ, газѣта де аколо не адѣче зрѣтѣлѣрїеле шїрї: Прѣкѣм се прѣведѣ тѣргѣлѣ пострѣ, карѣ тотѣ одагѣ кѣзз кѣ челѣ дн Арѣдѣ шї Пѣдѣа, фѣ фѣрте слаѣ. Днсемпѣнѣтатеа че о аѣ тѣргѣрїеле де дѣрѣ дн Бѣнатѣ, ші пѣсте тотѣ дн Днгарїа, се пѣте днѣ пѣмаї ашїа, дѣкъ копѣлїнцѣа прѣдѣкѣтелорѣ се ва копѣнтра днтрѣнѣ лѣкъ, фїндѣ кѣ атѣнчі атѣтѣ трѣзвїнцѣа — прїн копѣлѣкъсълѣ кѣмпѣрѣтѣрїлорѣ, — кѣт шї вїзарѣе пѣте ажпѣде ла зпѣ рѣсѣлѣтѣлѣ вѣлѣ. Нїчі дн прѣдѣкѣте, нїчі дн манѣзѣнѣтѣре шї алге марѣе пѣ сѣа фѣкѣтѣ вѣре о тїшкарѣ днсемпѣнѣтѣ, прѣвїсізнеа ера дѣстѣлѣ дн чеї маї мѣлці арїкѣлї, еі днлѣс пѣ фѣрѣ кѣтѣці. Прїн ачѣестѣ прѣдѣрїеле се агѣсарѣ мѣлѣтѣ, фѣрѣ днлѣс сѣ се фїе фѣкѣтѣ вѣре о вїндѣре днсемпѣнѣтѣ. Рѣсѣлѣтѣеле че се ѡвѣсѣрѣарѣ ла арїкѣлї сіпгѣларї маї днсемпѣнѣтѣ, сѣлѣтѣ зрѣтѣлѣрїеле:

Сѣлѣлѣ дн вѣрѣдѣшї не лѣпгѣ зпѣ прѣдїѣ скѣзѣтѣ шї о мѣлїцїе де кѣмпѣрѣтѣрїі даѣеа се вїндѣ чеѣа кѣ 27 ф. м. к. мажа.

Пѣї де вїтѣ фѣрте мѣлте, кѣтѣре пѣдїнѣ.

Сѣпѣнѣлѣ пѣ аѣлѣ кѣмпѣрѣтѣрїі де ачѣеа сѣа трѣсѣ дн тѣргѣ. Пѣїле де ѡіе фѣрѣ кѣтѣре фѣрте мѣлте, даѣеа кѣте кѣ 2 ф. 24 кр. м. к. прѣкѣ.

Мїере пѣдїнѣ пѣ авѣ кѣтѣре, се вїндѣ вѣкѣросѣ кѣ 20 ф. мажа.

Спїртѣ не лѣпгѣ о кѣтїме де 2000 акѣве се вїндѣ кѣ 27—28 кр. м. к. де градѣ, дар се кѣтъ пѣдїнѣ.

Слївовїдѣ дн кѣтїме кап ла 1500 акѣве, маї кѣ сѣмѣ де 20 grade се кѣтъ вїне, ші вїндѣ кѣ 48 кр. м. к. градѣлѣ.

Комовїдѣ (rakis de drojde) де 20 grade, кѣ 42 кр. м. к. де градѣ, кѣтѣре пѣдїнѣ.

Тѣргѣлѣ вїтелорѣ днлѣ а фѣстѣ фѣрте слаѣ, атѣтѣ каї, кѣтѣ шї вїте кѣ корѣе а фѣстѣ днтрѣо мѣлїцїе марѣ, чеа маї марѣ парте рѣмасѣ днлѣс невїндѣтѣ.

Пѣсте тотѣ сѣаѣ вїндѣтѣ 260 вїте корѣте прѣкѣе дѣла 250—280 ф. м. в. Каїї сѣаѣ вїндѣтѣ 397 кѣ прѣдїѣ прѣ дїѣрїтѣ. Ої а фѣстѣ

прѣ пѣдїне. Прѣдїлѣ ера прѣ агѣсарѣ, дар пѣнтрѣ кѣмпѣрѣтѣрїі тотъшї прѣ марѣ. Зпѣ порѣкѣ де ѡіе маже а констѣтѣ 40 ф. м. к. Дн комѣрѣлѣлѣ локале пѣ сѣа ѡвѣсѣрѣатѣ нїчі о тїшкарѣ маї вѣлѣ.

Днгарїа. Лѣдїлѣ дн Пѣдѣа зїче кѣ тѣргѣлѣ де дѣрѣ, че мѣрѣе спре сѣзрїшїтѣ, а ешїтѣ маї вїне, де кѣтѣ се аѣптеа. Дрѣмѣрїеле карѣ дн зрѣтѣреа пѣлїлорѣ шї а тїшпѣлїі мѣле ераѣ тарѣ дѣсѣндѣте аѣ днпѣдѣкатѣ тотѣ комѣрѣлѣлѣ, че атѣрна дѣла комѣнїкацізнеа, пѣнтрѣ ачѣеа кѣмпѣрѣтѣрїі дн Ардѣлѣ, Бѣнатѣ, шї Днгарїа де сѣсѣ аѣ фѣстѣ фѣрте пѣдїні, шї ачѣста е прїчїна де че тѣргѣлѣ ачѣста а фѣстѣ мѣлѣтѣ маї слаѣ де кѣтѣ че сѣа ѡвїнѣтѣтѣ а фї пѣтъ а кѣма. Дн Бачїка днлѣсепїтѣ фїндѣ комѣнїкацізнеа прїн вапѣре аѣ фѣстѣ кѣмпѣрѣтѣрїі дѣстѣлї.

Дѣспре вїзарѣеа дн манѣзѣнѣтѣре се пѣлнѣгѣ ѡменї дн тѣте пѣрѣїе. Мѣрѣїеле де лѣпѣ авѣрѣ прѣ пѣдїнѣ кѣтѣре.

Комѣрѣлѣлѣ кѣ прѣдѣкѣте пѣ фѣ прѣ вїс, пѣнтрѣ кѣ дн касѣа дрѣмѣрїлорѣ пѣ прѣ ераѣ, шї пѣнтрѣ ачѣеа сѣа шї сѣїтѣ дн прѣдїѣ.

Лѣна карѣ ера дѣпосїтѣ днлѣкѣ дѣла тѣргѣлѣ де тѣмѣлѣ авѣ дн лѣпа лѣї Іанѣарїѣ шї фѣврѣарїѣ атѣта кѣтѣре, днлѣкѣтѣ ла тѣргѣ маї рѣмѣсѣе фѣрте пѣдїнѣ. Кѣмпѣрѣтѣрїі аѣ фѣстѣ фѣрте мѣлїці, шї кѣнї рѣмасѣрѣ пѣрѣдѣстѣлїці. Тотѣ фѣлїлѣ де лѣпѣ сѣа зрѣкатѣ кѣ 6—8 ф. м. прѣдїѣ.

Олѣїлѣ шї сѣмѣнцѣа де рапїдѣ, пѣ сѣаѣ прѣ кѣтѣтѣ.

Гѣгѣмѣле аѣ авѣтѣ кѣтѣре, сѣаѣ вїндѣтѣ пѣтъ ла 4000 де гѣлѣте, дѣла 9—11 ф. м.

Сѣмѣнцѣа де трїѣої шї лѣчерѣтѣ, шї кѣпѣна пѣ сѣа прѣ кѣтѣтѣ. Потѣшеа дн копѣрѣ авѣ кѣтѣре вѣлѣ, шї се вїндѣ дѣла 10—13 1/2 ф. м.

Спїртѣлѣ скѣзѣ дн прѣдїѣ дн касѣа пѣкѣзѣтѣрїі.

Сѣѣ се вїндѣ чеѣа кѣ 28 ф. м.

Зпѣсѣре де порѣкѣ ера пѣдїнѣ шї се пѣлѣтї кѣ 30 ф. м.

Чѣра авѣ трѣчѣре вѣлѣ дѣла 94—96 ф. м.

Прѣне зѣкѣте ераѣ пѣдїне, шї чѣле тѣрѣчѣї се вїндѣрѣ кѣ 7 ф. м.

Пѣїле де ѡіе пѣтїмїрѣ зпѣ скѣзѣнѣлѣтѣ днсемпѣнѣтѣ. Трѣпѣеле авѣрѣ маї пѣдїнѣ кѣтѣре ка де адѣтѣ дагѣ, дар нїчі пѣ ера прѣвїсізнеа де елѣ.

— Дн 21 Марціѣ дѣпѣ к. п. днлѣсѣ дн Арѣдѣ шї дн днзѣлѣлѣ ачѣла ашїа де тарѣ, де іаршї се днпѣдѣкѣ тѣтъ комѣнїкацізнеа. Астѣелїѣ де шїрї не вїнѣ шї дн алге пѣрїі.

Аѣстрїа. Вїена 18 Марціѣ Сѣнїгенїа Сѣа Папа дѣла Рома Пїс ал 9—лѣ а трїмїсѣ спре адѣчѣреа ашїнѣ де порѣкѣса скѣпѣре дн прїмѣжїа вїедїі а Маїѣстѣдїї сѣеле днператѣлѣлї, не лѣпгѣ о скрїсѣре авѣгѣграфѣ, апа дн чѣле маї веке релїквїѣ, аѣкѣ зпѣ днѣте не карѣ Папа ла лѣатѣ кѣ днлѣснї шїла сѣа дѣла мѣщѣле С. Пѣтрѣ шї ла днлѣснї днтрѣнѣ вѣсѣ вїсѣрїѣсѣкѣ прѣдїосѣ. Ачѣста релїквїѣ а адманѣатѣ Маїѣстѣдїї Сѣеле повѣлѣ пѣмїтѣ кардинале, шї пѣвчїѣ папале ла Кѣртеа днперѣтѣскѣ Вїола Прѣла дн зїда маї сѣсѣ арѣтѣтѣ ла 11 ѡре пѣнѣте де амѣзі.

Лѣїдѣлѣ арѣ зрѣтѣлѣа корѣсѣнѣдїнцѣ дн 22 Марціѣ к. п. Монїторїѣлѣ епѣнчїе дѣпїїна днкрѣдїнцїаре а стѣлѣнїреї фрѣнцѣсе кѣтѣ кѣ дн днтрѣвѣреа тѣрѣсѣкѣ пѣ се ва еска пѣнтрѣ Еуропа нїчі зпѣ копѣлїкѣтѣ. Еѣвѣнчїареа зпѣї астѣелїѣ де пѣрѣрї а фѣстѣ фѣрте дорїтѣ, ка сѣ се пѣтѣ лїнїці днтрѣтѣтѣлѣ глѣсѣ алѣ вѣрѣсѣї, днлѣс тотѣ дн ачѣла тїмѣшї пѣлѣкѣ о ескадрѣ дѣла Тѣлѣлѣ ла Константїнополѣ. Шї тотѣ одагѣ флѣта епглѣзѣскѣ дн марѣа мѣдїтерѣпѣлѣ се пѣзрѣде днтрѣнѣ модѣ вѣтѣтѣрїѣ ла окї. Вѣрѣелорѣ монїторїѣлѣ арѣ сѣ се дѣе о ponderосѣ днсемпѣнѣтѣ, днлѣс пѣмаї пѣдїнѣ шї лѣкѣрїлорѣ стѣлѣнїрїеї, а кѣрїеї органѣ есте зїзрїлѣеле ачѣстѣ. Нї се кап парѣ, кѣтѣкѣ ескадра фрѣнцѣзѣ шї епглѣзѣ пѣмаї пѣнтрѣ ачѣеа потѣ а лѣрга дн апѣле тѣрѣчѣї, ка сѣ пѣнѣ зпѣ акѣпѣтѣ маї акѣвїціѣ дѣсѣстра прѣтенсіѣнѣлорѣ але амбасадорїлорѣ ачѣестѣрѣ потѣрї дн Константїнополѣ. Грѣзїреа чеа екстраѡрдинѣрїѣ, кѣ карѣ алѣргѣ Лорѣлѣ Стратѣорт шї D. дѣла Коѣр ла капїтѣале тѣрѣсѣкѣ, арѣтѣ днтра-коло, кѣтѣ кѣ амбеле потѣрїі марїне апсѣне потѣтѣсѣкѣ, ка дїѣѣрїнѣцїеле рѣсѣотѣрѣчѣї сѣ пѣ се іспрѣвѣсѣкѣ пѣнѣте де вїперїе лорѣ а-коло. Нѣ се потѣтѣще днпѣдѣратѣ ка капїтѣелѣлѣ тѣрѣсѣкѣ сѣ се сѣпѣлѣ, пѣлѣ пѣ ва сѣлѣтїі ашїа шї фрѣнцїа ла ачѣста.

Ла тѣтъ днлѣгѣнчїларѣеа есте преа тїмѣнѣрїі ка сѣ потѣтѣшї кѣ о сігнїфікатѣе прѣгнѣстїка сѣзрїшїтѣлѣ ачѣестѣї ноѣ днтрѣвѣрїі ѡрїентѣлї.

Константинополеа, С. Петербургулэ, Лондонулэ ши Парисулэ сънтэ атъа дндепъртате дела оалатэ, кът е фърте кз потинцэ ка ши ла днтшплареа фаворабилэ, дефинитива резолюциеа ачестеи крестини се черэ маи пълте септемьне. Потериле шарине ансэне пвнэ кз мълтэ маи пълтэ пондерозитате пе инфлннда, че ащ еле асвпра кабинетэви търческэ, декэтэ сз пз интревнлэ еле ла ачэста окасизне днн тоте потериле. Ачи днкэ есте де а се лвоа дн консидерациеа ши ачееа, кз франция ла днтревареа асвпра С. Мортънтэ а лватэ парте деадрештэулэ ши хотъртреа асвпра ачестеи днтревэри фърэ консенсэулэ еи се фаче кз непотинцэ. Есте пачеа екзонпте днтревэре а да знэ ресивнлэ хотъртэ.

Към кз тоте потериле дела 1848 днкочи ащ доритэ днереа пвчи, есте лкэрэлэ петърдсйтэ, ши тотши еа де атънчэ днкочи ащ фостэ де дое ори фортэ периклнгатэ. Конфериенцеа дела Олмнцэ днлътэрарэ периколэулэ, ши ресивнлэ челэ дедэ сълтанулэ контелэи Лаинген дннедекэ а доаорэ ершпелера врьштэшилорэ. Историа чеа маи поъ есте днсетнатэ прнн евинементе че с'ащ севършигэ кз паче, дншэ че врьжншнеле се ридикасерэ ла кълме ши перикэлэулэ ресевэлэи се апропиеа атъг де тарэ.

Ломбардо-Венеция. Маистатеа Сеа ч. р. апестолнкэ са дндвратэ преаграциосэ а пардона пе ачелеа пероине каре ащ фостэ местекате дн комплотэулэ дела Мантова, ши акърорэ прочесэ де крнминеа лесей Маистэти пвлэ акзма пз са днкнкатэ жэдекторешче, ши а порнчнтэ ка черчетэрилэ маи департе сз днчеге. Ачаста Преадпалтэ хотъртре с'а пвълкэтэ дн Мантова дн 19 Марциэ к. п. днтре челе маи шарэ маннестэри де вькрэе а локзиторлорэ. Днн мотивэлэ ачеста сэра ащ фостэ четатеа лкзнпнатэ, ши ентэсиастэулэ попорэлэ пз авеа шърини. Тарэ дн 21 тотэ днн ачестэ мотивэ миланези ащ лкзнпнатэ театралэ дела Скала че ера дндеситэ де оменэ, карн кълтарэ имвлэ попорале.

Дн 16 Марциэ се спызэрарэ дн Миланэ 3 иншэ, карн ащ лватэ парте ла оторэрилэ днн 6. Феврварнэ.

Дн Ферара фърэ дн 17 Марциэ 10 дндивиде пентрэ крнминеа де лса Маистэте остандте ла шорте прнн стрэнгэ. Маршалэулэ Радецки ла 7 а пардонатэ виаца, пвнндэ ла днкисоре пе маи мълдн ани, тарэ ла 3 с'а есекзтатэ педэпса торци дн лнса де спызэрэри прнн глонцэ.

Цэра ромънэскэ ши Молдавия.

Вькэрэци Дамнэскэ 1 Мартиэ, дн зноа днн зрнлэ а кърнеднцлор; зноа кьнд тот крешнлэ, обосит де валэрилэ лзмедн де песте ап, интрэ кз пълчере дн злеле дн каре сфжнта Леде а лэи Христос кнштэ пе тот отмл съншэ испнтеаскэ инма ши съншэ днпаче кзцетял, зн тарэ пвншэ де фръптаншэ аи капиталей Вькэрэци: кьпелетнн вьсернчедн, сължманшэ пвлэчн чнвлн ши мллтарэ, воерн ши пегвдиторн де тот ранглэ с'ащ аднат ла палатял Домнэскэ снре дндеплнпнреа векивлэ обнчей релнцнэ де а чере де ла Стэпжлиторнэ ертаре де грешале пе тректэ ши внпекжжнтаре пе виторнэ.

Снре ачест сфжрншэ Прэсфннциа Са пърнтеле Метрополнтэ а рогстн Мърнел Сае Прэдпльцатэулэ пострэ Домнэ змлнлэ кзвжнтаре, ла каре Мърнэ Са а внпевоит а респонде зрншторэулэ шжлгьнос рьсншнс:

Релнция консакрэ епоче дн кзрэял авлэи, прекэм ши дн кзрэял виедн отмлэи, дн каре интржнд дн сине тот отмл, катэ а се днпчэи кз кзцетял ши кз конгриторнэ сэл.

Ап прнвнл дн тотэ времэеа дндаторнрнле социале, прекэм ши челе релнцнэ, ка челе маи сернбэ ши сакре, ши пьдтэжднм кз пвднпн сжнт ачеиа карн ле иащ дндешерт.

Днсэвэлат де асемenea sentimente, ши пьтрэшнс де о асемenea копвнкнэ, фачем аелэ кз оказнэ злелэ де асэжнэ, ла ачешаш снпчеритате ши кзреченне де sentimente але фнектэрия, ши черем индвлценцэ пентрэ чеа че, дн шжлжкэ валэрилор дн каре пе афэлн, вон фн адэс кьнва врео шжлпнре. Ачестэ индвлценцэ, днсоцнлтэ де благословеннэв, о черем маи днтжнэ де ла Преа сьннциа Вьострэ ка архнпшсторял пострэ.

Кзвжнтареа Прэсфннцией Сае пърнтелэи Метрополнтэ.

Прэдпльцатэе D о m n e ,

Асэжнэ есте зноа дн каре датнеле днрн ностре пьзеше евангелнэ макснмэ, каре есте а ерта грешалеа треннцлор поддрн ши а чере ертаре де ла чеи кьрора леам грешнл.

Смернглэ Мърнел Вьостре дар, ла чел че кзнбше грешнцнэ че Вь днкопдобрэ ши каре дн кзрэял ачестэи ап пбте се Вь фнэ шжлншэ инма, внш днсоцнлтэ де сьветэска меа тэртэ а Вь чере ертаре ши а Вь рьга сз пвнелэ зноа ачэста ка о ставнлэ а тректэулэ кз тоте сьпърэриле лэи, ши сз дескнделэ внгорнлэи инма вьпътэулэ ши а зьтэри, ка сфжнтэла Паше с'а л ажнпем кз тодн дн паче веселэ ши ферици. (Вест. Ром).

Търннэ.

Констант. Ла 16 Феврварнэ а соснлт днтр'ачестэ капиталэ днлнцнэ Са Прннциэ Менчнков, оржндснт амбасадор екстраорннар пленнпотент ал Маистэти Сае дншпратэулэ а тотэ Рэснэ кз о фортэ пштернбэ сьнлэ, кьрнэ ш с'а фькэт де кьтре днлалта Пбртэ о фортэ сэрэжнлэ прннпнре, ла 18 а мерэ днлнцнэ Са прннциэ ла днлалта Пбртэ де а фькэт внзнтэ шарэлэи Внзнтэ.

Ла 22 Феврварнэ с'а оржндснт Екселенция Са Рншат паша мнннстрэ ал тревнлор днн афарэ, ла 23 Феврварнэ а доа зн днлнцнэмеа Са прннциэ Менчнков а мерэ де а фькэт внзнтэ пвоавлэ оржндснт мнннстрэ днн афарэ. (Вест. Ром).

Дншэ шнрнле днн Катаро днн 11 Марциэ к. п. Аджэнтателе пенеэрале алэ Маистэти Сае дншпратэулэ Австрией Бароне Келмер де Келенстайн с'а дншваркатэ пе валореле де ресевэлэ Кьстоца ши а мерсэ ла Зара. Дн 10 а фостэ ажнэсэ аколо прнчнпеле Данило кз Перо ши Шорциэ Петровнчн ши кз маи мълдн канэ днн Монтегегро, ка се ащэжэ а сеа ши а черей селе мълднмнлэ пентрэ преаграцнэа сьржнбэ а Маистэти Сае дншпратэулэ Австрией. Волеводэулэ днн Грахово Иакобэ Вьснлнчн а репосатэ дн 4 ачестеа днн Кловэжэ, се зиче кз арэ фн фостэ днвенннатэ. Дн 13 плекэ прнчнпеле Даниле днн Катаро днсоцнлтэ де Д. Сьжколонэулэ Стратнмнровнчн, де DD. Кьпнтанн Конте Ньжканд ши Нарн ши де Комисарн дншпъртэедн рэседн Ковалевскн ши Бергер. Мнсннеа лорэ аре де скопэ а черчета асвпра знеи пльэсорн, че Омер Паша а датэ асвпра попорэулэи днн Пнпернэ, каре се фнэ атакатэ трэнеле тьрчедн ла ретрадерса лорэ. Омер Паша аре трэнеле селе концентратэ днкэ дн Сьвдэ, Подгорнца, ши Антнварнэ, фннд кз днн Ськтарн, каре дн внторнэ с'а фнэ кьартнрэлэ де кьпелетнэ пшмаи знэ ескдронэ де кавалернэ а ажнэсэ. Елэ а фькэтэ ши о провакэцнне кьтре попорэулэмеа тьрчешекэ, кз фь арэ авеа еа а претнде чева десдэвпэри дн зртареа дашвелорэ че лн с'арэ фн фькэтэ днн партеа Монтегегрннлорэ, ачешастэ сз о факэ кьрнндэ кзпосекэтэ.

Дншннцаре.

Дн злеле ачесте ащ ешнлэ де сьж тнпарнэ „Молнтевлнклэ“ богатэ кз лнтере ромнэ ши пегре, дн каре се кзпрнндэ рьндэселеа тьтэрорэ сължкелорэ вьсернчедн, дншпэрэп кз рьндэснла ла сьнпндрэа вьсернчелорэ, одорелорэ ши вьселорэ вьсернчедн, а клопотелорэ, прапорелорэ, а пшнерн темелелэ ла Вьсернче ши ла касе, ши кз Цернмоннэлэ ла зноа дншпратэулэ.

Продэктэулэ ачешта пощ алэ тнпграфнел днечесанэ тнпэрнлэ дн октавлэ лезне де пьртатэ се рекомъндэ атжэ прнн знэ тнпарнэ фьршосэ, кьратэ, деслэчнлэ, кьлтэ ши прнн о жьртн алесэ ши трамнкэ ши прнн знэ предэ шодератэ дн дншпэрншэрнле сьжнпелей де асэжнэ. Предэулэ знэ есемпларнэ пелегатэ е 3 фл. п. к. ши сз афлэ де вьпзаре дн Канцеларнэ Епнскопнэскэ де аичн.

Снвншэ 10 Марциэ 1853. Дела Тнпграфнэа днечесанэ.

Льднца де Поштэ.

Д. П. Г. дн Снптедн. Не тнрнмэ де о ашкьтэрэ атъгэ де реэ ннмернлэ, ла знэ лкэрэ атъгэ де делкэтэ, че пз сьфэре кьжртн де сьмэ пьршегате ши зплатералэ. Нои пз шнмэ се фнмэ ажнэсэ кз лнтературэ днн вькэлэ де асрэ, ши пе арэ пьрэ бнне де атэ фн ши дн челэ де фьрэ. Ськншвареа че о постнлн Двбстрэ с'арэ потэ пшмаи атънчн днтренннде, кьндэ с'арэ днне знэ сннодэ зннверсалэ, ла каре арэ лза парте тодн шьртэрснторнэи крешнцнэ греко ресьртнне. Шн дькэ ве пбте скандалнса кзвнтеле: тронарнэ, кондакэ, нрмосэ, нкосэ, де че пз ве скандалнсешэ ши кзвнтеле: деографнэ, програмэ, лнтературэ, кьчн тотэ днн ачелэ изворэ ащ ешнлэ пре каре Двбстрэ вьредэ акзма алэ асэжнэ. Програмэ днн прнннциа Мнневлэи пз се пбте фаче, ши дькэ се маи афлэ преодн, карн пз шнлэ че е мнневлэ, ачешта пз пе фаче ннчн о опбре.

Кьрэулэ ванлорэ ла Внена дн 24. Марциэ. Календ. ноэ.

Асрэлэ	-	-	-	-	-	114 1/4
Арцнтэулэ	-	-	-	-	-	109 1/2

TELEGRAFUL ROMAN.

Telegraful iese de două ori pe săptămână: Miercuri și Sâmbătă — Prenumerățiunea se face în Sibiu la expeditura foiei; pe afară la C. R. poște, cu bani gata, prin scrisori francate, adresate către expeditură.

N^{ro} 22.

ANUL I.

Sibiu 18. Martiu 1853.

Prețului prenumerațiunei pentru Sibiu este pe an 7. fl. m. c.; ear pe o jumătate de an 3. fl. 30. cr. — Pentru celelalte părți ale Transilvanii și pentru provinciile din Monarhia pe un an 8. fl. ear pe o jumătate de an 4. fl. — Inseratele se plătesc cu 4. cr. șirul cu slove mici.

Cursul judecăților în patria noastră, cu privire la diferențele urbanială (Urm.)

După legile naturei, totu omul s'a născutu și se naște cu drepturi personale, de care, fără de voia lui, nime nu'lă poate despoia, cu atât mai puțin lipsi, fiindu el încă în sinul mămăsea. De aceea sclavia se robia personale, cum a fostu acesta în patria noastră până la nemuritoriul Împeratu Iosif, și cum mai este ea încă și până astăzi în alte părți, spre rușinea omenirei, în privința țiganilor, este o pată care nu se poate spăla și curăți cu câte ape curgă pe sub soare. După aceleși legi ale naturei, omului nimené în lume n'a avută nimic a'lă se, de cătu persona sea și poteri e de lucrare, pe care nime nu are nici un drept a o vătăma; iar pământul și celelalte lucruri din lume la începută au privit în folosul tuturor, după vorba creatorelui: „Creșteți și ve mulțiți și stăpâniți pământul;“ n'a zis el stăpânește tu Domnule pământul, căci ești mai nobile, și tu țerenule, să fii pururea servul lui. Am zis că la începută au fostu toate pentru un folos comun. Îndată ce însă s'a apucat unu de a cultiva pentru exemplu o parte de pământ, îndată ce, o ară și o semănă, păticia aceea de pământ s'a scos din dreptul cel obștesc și s'a adus în cercul dreptului acelu om; care a cultivat'o, și s'a împreunat cu persona lui astfel în cătu acum vrândă a'i o reocupa și a o folosi peste voia lui, i'ă ataca dea dreptul persona, vătămându dreptul lui personale. Iată dar începutul proprietății după dreptul firesc. Lucrul astfel ocupat și adus în stăpânirea mea, fără să'm potă cineva dovedi, că el a fost mai înainte de cătu mine stăpân peste el, eu milu prefac, direg, cultiv, și cine s'ar încerca mai târziu a me despoia de fructele ostenelelor mele, cel ce ar voi a se așeza în căsuța, pe carea o clădiu cu spesele mele, scurtă ce'lă ce ar secera în agrul semănat de mine, fără a pote dovedi, că acela a fostu drépta lui proprietate, acela m'ar face a lucra pentru el, fără voia mea, prin urmare ar călca în picior libertatea mea personale, drepturile mele ce le am de la natură. Vezi bine, că la noi astăzi nu se mai află pământ, despre care să poți zice, că nu e al nimeru, prin urmare cultivându și punându în stăpânirea lui, să fii stăpân bun, recunoscut de lege. Privește însă la vânătorul silbatic din Africa, cum își duce lucrul se ce la vânătu, în peștera sea, și acolo se așază cu toate armele în contra celui ce voește a il smulge cu sila. Privește la o ordă de nomazi, care și paște vitele sele pe cutare pământ, și ve vedea, că ea nu suferă, ca vreun străin să o turbure în dreptul se de proprietate vremelnică, pe care mai târziu ea singură o păresește și și căută alta cu pașiune mai bună. Totu așa au mersu trebile și în societatea cetățenă. Dreptul poetic se legile ce se aduseră în societate, n'au turburat proprietatea, ci încă au întărit'o mai

multă, prescriind condițiile, care se cer, ca să te poți numi cu dreptă cuvânt stăpân peste un lucru, fiă acela mișcătoriu sau nemișcătoriu; prin așezarea dreptului de moștenire și prin punerea în lucrare a prescripției. Ce făcără însă juristii mai târziu? Uneltiră o noă suptimpărțire a proprietății zicându, că acela, asupra căruia privește esența moșiei, este proprietariu mare, iar cel ce o folosește în fructele ei ce le aduce pe tot anul, nu este proprietariu, ci numai usufructuariu. Iată reporturile feudale, și din acele iobăgia, dreptul escisiv al proprietariului celui mare de a vâna, pescui, lucra minele și toate celelalte regalie, pe care le vedem până astăzi. Îndeșertă se opinti acum ținutul liberă a se așera de jugul ce'i amenința, căci proprietariul fiind și domn și judecătoriu îl băga în cătușe, de care viu anevoie mai pôte scăpa. Or și din care punctă de vedere, vei lua iobăgia seă facerea robotelor, ea rămăne pururea o faptă a silei, o apăsare a celui mai slabă din partea celui mai tare, și légănul ei pentru ținerea noastră este véculă de mizlocă celui barbară și întunecată, cândă protervia celor mai tari aduce pe clasa celor slabă adecă pe a ținurilor la a ceea îngiosire nerușinată, la aceea apăsare a libertății ce o are omul înăscută, și a egalității, ce trebuie să domnescă în societatea omenescă între cetățenii unui stată. Nu negămă, cumcă ciară domnitori de pe acele timpuri încă nu știea respălăti altfelă curagiulă ostașilor, ce se deosebia în lupte, decâtă dândule ținute întregi cu dreptul de proprietari, însă întinderea cea mai mare o luă iobăgia din aceea împregiurare, că ună astfelă de aristocrată pună subt varga seă și pe vecinii ținuri liberi, subt cuvântă, că'i va apăra de dușmanii din afară. În urmă proprietariul aristocrată nemulțuminduse că a coprinsă moșiele ținurilor liberi, silinduă a face pentru ele robote, răpi ómenilor și libertatea personale, trecându și pe aceea în drepturile seă proprietărești. Ținutul prin astringerea la brazdă (adscriptio glebae) din omă liberă, înzestrată dela natură cu drepturi personale, deveni manciniulă seă robulă domnului seă, ajunse a fi ună lucru, pe care'lă potei cumpăra cu bană, ca pe oră care altă lucru din piață, ajunse a fi numai o apertinență de moșă, în căt vinzinduse aceea, se vindea și omulă cum se vinde vita în târgă la celă ce dă mai multă. Așia dar n'avemă să ne mirămă de acelă aristocrată din anii trecuți, care nu se rușină a striga în gura mare, cumcă și stelele de pe ceră, care lucescă desupra moșiei seă, sântă proprietatea lui. În modulă acesta sermanulă ținură gemă subt jugulă unei îndoite sclăvii, înteiă că era astrinsă la brazdă, pe care nu o potă părăsi, adăa, că era și cu persóna sclavulă seă manciniulă domnului seă, lipsită de toate drepturile de subt sóre, până și de dreptulă de a se potă bucura ca tată de fiii seă, pe cariă mama îi năște robă.

Să ascultămă, cum se esprime în privința întroducerei iobăgiei renumitulă Șileră, ca o autoritate, la care se încină mai multe miș de ómeni: „Țerele subjugate n'au fostă locuri deșerte, când le coprinsă ei. Oră cătă de tirănește a devastată spada aceloră cuceritori barbară și a naintășilor loră vandali și huni aceste locuri, totuși nu le au fostă cu potință a stinge cu totulă de pe fața pământului pe vecii locuitori. Multă dintre aceia deveniră împărțiți ca vitele de împreună cu prada și cu locurile coprinse, și sórtea loră acum era să lucre în calitate de sclavi pământulă acela, pe care mai nainte îlă stăpânea ei ca proprietari liberi. – Totulă stătea acum din liberi și din sclavi, din proprietari și iobagi.

Iar în altă locă se esprime totă acelă scriitoriu încă și mai deslugită: „Starea poporului pe acelă timpă era vrednică de milă. O clasă a poporului era stăpână peste toate, iar ceialaltă n'avea nimică; cei bogăți asuprea și despoia pe seraci fără nici o cruțare. Se născu ună părete despărțitoriu între aceste două clase. Lipsa silia pe cei seraci să'și caute scăpare la cei bogăți, la acele lipitori, ce le supseră sângele, însă ajutoriulă, ce'lă afla la aceia, era amară. Pentru sumele de bană, ce le luoa împrumută, avea să plătescă

interese infricoșiate, și decă nu păzia terminul, trebuia să'și dea pământurile în stăpânirea creditorilor. După ce nu mai avură ce se mai dea amanetă seă zălog, și de trăit totă trebuia să trăască, aă fostă siliți a'și vinde copii seă la domni în calitate de sclavi, și în urmă după ce secă' și acestă izvoră de scăpare, atuncă sermane se ființe se vezură silite a lua bani împrumută punândă de amanetă ciară trupul seă, în a căruă urmă trebuia se suferă, ca creditoră să'i vindă ca pe sclavi.“

Frumosă iconă a vécurilor barbare trecute, și ea totuși nu coprinde decătă adeveră curată. Acestă a fostă sórtea poporului ținérin în tóte părțile, acestă și a poporului nostru până în zilele nemuritoriului Împerată Iosifă, cândă robia personale se șterse, rămânândă numai robotele domnești. Descidă cineva numai „apelatele și compilatele“ pentru ca se pótă cunoște starea ținérinului din Transilvania, și se va convinge deplină despre acestă tristă adeveră, fără a mai căuta în paginile istoriei aceloră timpă barbară.

Îngiosirile aceste, ce e dreptă, aă trebuită se facă locă la o întocmire mai umană și mai economică a legislațiunei mai nóue. Însă și după ce s'a ștersă sclavia personale, după ce s'a recunoscută ținérinul de proprietariă bună ală moșiórei seă, pentru care a făcută atâtea serviție crunte, mai remaseră încă unele doreră, care'lă supără până în zioa de astăzi fără încetare. Așia ca să nu mergemă prin țeri străine, în patria nóstră partea cea mai mare a ținérinilor, cariă fuseră robotari, scăpă de a mai face zile domnești pentru moșiórele seă, însă cătă n'are ea de a suferă în privința pădurilor, din care, până cândă făcea robote domnului seă, nime nu'lă oprea a tăia atătă pentru focă, cătă și pentru clădiră, iar acum merge altfeliu; cătă n'are se suferă pentru locurile de pășionarea vitelor, fără de care ținérinul nu e în stare a porta poverele publice și a'și lucra ciară și pământelul seă, care mai înainte îi era slobode. Ce veă zice însă pentru o parte mare de incivilină, jăleri, curialisti, pentru cariă sórele elibertării ținérinului se vede încă a nu fi resărită.

Aceștia sântă acei nefericiți, cariă alérgă în tóte părțile cu rogămințile loră pentru scăparea de năpăstuirile ce lise facă parte în privința caselor, parte a grădinilor interne, și dintre cariă mulți se află scoși în mizloculă ulițeloră cu numeroșii prunci în giură de ei, din pricină că se astringă a face învoiele cu foștii proprietari de pământă, iar ei apărânduse, că n'aă lucrată domniloră cu premândă, ci cu măncaarea loră, și aă purtată tóte greutățile publice ca și ceialăți concetățeni, mai preferă a eși în uliță, de cătă a păși la asemenea învoiri.

Guberniulă părintescă recunoște tóte greutățile aceste atătă de o parte, cătă și de ceălaltă, și e pătrunsă de dorința de a vedé odată înființată legea cea însemnătoară pentru desgreunarea pământului, care tocma acum e în lucrare pentru Ardélă, iar pentru Ungaria se și publică în zilele trecute. Numă prin legea acestă se voră poté compléna tóte diferințele, ce domnescă astăzi cu atăta înverșionare între foștii proprietari de pământă și între ținérini.

Politica fiecărui guberniă în privința roboteloră nu este alta, de cătă a readuce drepturile positive seă legile, ce domniră până acumă, în conglašuire cu principiile minții, cu legile naturei peste totă, unde interesulă publică, pacea și securitatea obștască a întregului stată nu desvinuește o abatere dela acele. Legile seă drepturile, care se razimă pe principiile minții sănetoase, pe legile naturei nu se voră strica, căci statulă nu este ciămată a le strica, ci a le apăra pe acelé și a le regula după cum ceră împregiurările și spiritulă celă umană ală vécului în care trăimă. Iar legile aduse în împregiurări, care astăzi aă încetată cu totulă, fiindă că nu se potă privi de altă ceva, de cătă numai de mizlôce spre scopulă statului, staă pururea

în libera dispunețiune a puterii aducătorie de legi, de aceea ea le va și șterge fără îndoială, îndată ce se va convinge, cumcă acele nu mai corespund, și sânt în de comună stricătorie statului.

Acésta este pe scurtă istoria roboteloră peste totă și în specială pentru patria noastră. Colonele acestui ziurnale nu ne értă, ca se ne estindemă mai pe largă, cu tóte că în privința acésta s'arú poté scrie tomurî întregi. (Va urma.)

Monarhia Austriacă.

Transilvania.

Sibiiú 18. Marțiu, Maiestatea Sea Împeratulú a denumitú în 9 Marțiu c. n. pe Arhim. Samuile Mașirevici de episcopú în Timișórá, pe Emilianú Cengelaț de episcopú în Verșeți, pe Procopiu Ivacicovicí de Episcopú în Aradú, și pe Arseniú Stoícovicí de Episcopú în Buda.

Sibiiú 16 Fevruariú. Dorința ce o arătaseră românií din diecesa grecoreseriténă alú Ardélului ași așterne omagiala sea supunere la însuși tronulú prea înaltú, și a fericita pe junele seú Monarhú atâtă pentru scăparea din mâna sceleratulú Ucigașiú, cât și pentru reântregirea sănetații, s'a realizatú prin acésta, că innpreunândusă mai mulți deputați din mai multe părți ale numitei diecese, a formatú o deputațiune numerosă, într'a cărei frunte stă Arhipăstoriulú lorú Escelencia Sea Părintele Episcopú Barone de Șaguna. Duminecă diminéta plecară deputații de prin pregiurulú acesta și a Făgărașiului, iară după amézí plecă Escelenția Sea Părintele Episcopú Barone de Șaguna cu Secretariulú seú Păr. Protosingelú Dr. Grigoriú Pantazi. Duminecă nóptea spre luní trecură pe aci și deputații din partea Brașovului, și se vorú totú mai înmulți până vorú ajunge la mărghinele Transilvaniei.

De vomú privi la însemnătatea evinémentului, care a datú impulsú la consolidarea acesteí deputațiunii, nu cugetămú că se va afla vreo inimă română, care să nu uréză acesteí deputațiunii solene cea mai fericită călătoria, și să nu róge pre Dumnezeú, care cu puterniculú seú brațú a paralisatú mâna ucigașiului și a scutitú pre Unsulú seú, și alú nostru Prea înduratulú Împeratú de primejdiă, și ia dăruitú iarăși putere cuviințiosă, ca să pórté și acésta deputațiune în deplină sănătate, să o feréscă de tótă primejdia, și să o aducă norocosú la fií și frații seí înderăptú.

– Precătú amú înțelesú s'a dusú și o deputațiune din Diecesa Aradului.

Sibiiú 16 Marțiu. În Gazeta Vienei din 11 ce ne veni astăzi citimú următórea publicațiune din 10 Marțiu: După ce néoa cu care a fostú îngropatú drumulú de ferú nordicú s'a înlăturatú, de astăzi încolo trășurele de persóne și de greotăți vorú începe iarăși cursulú seú în rândulú obicinuitú, afară de trenulú între Viena și Pojunú.

După știrile telegrafice ieri aú umblatú pe drumulú de ferú de amézăzi tóte trășurile. Comunațiunea între Peșta și Pojunú s'a descisú ieri.

De vorú calcula cumcă spre ținerea descisă a pasagei, și spre curățirea ulițelorú Vienei de néoa, ce căzu acolo în zilele trecute, în 7 Marțiu a fostú ocupați numai în cetatea din lontru 1700 de lucrători, și aú scosú 6800 de cară de néoa, atunci ne putemú încipui ce potopú a fostú în părțile acelea, și pentru ce poșta din 20 și 22 după c. n. nu ne'a venitú nicí acuma.

Se vede că a ninsú în tótă Germania pentru că din tóte părțile după știrile telegrafice a încetatú cursulú poștelorú.

Astăzi séra ne mai sosi și poșta din 20 și 22 Marțiu c. n. din care vedem că ninsórea ce se întâmplă în părțile acelé este ceva neauzitú. În Viena a fostú prin ulițele cetății comunicațiunea cu totulú încise și néoa era de 3-4 urme de naltă, pe glasiú trebuiră se facă drumulú lucrătoriú cáci altfeliú nu era cu potință a umbla, din satele vecine nu pote să vină niminé.

De la gura mureșului – 9 Marțiu.

Ca să potém arăta publiculú cititoriú alú tinerulú nostru ziurnale „Telegrafulú romanú“ că și în părțile aceste sântú románi cordați, cariú își cunoscú ciemarea sea ca cetățeniú bunú ai iubitei nóstre Patrie, și numeră între cele mai sfinte datorie ale lorú cultura poporului, ne veți concede a însemna cevași despre scolele nóstre poporalí din Protopopiatulú Gurgiului, și despre sporiulú ce'lú facú prunciú în trănsele.

Prin stăruința D. administratore protopopescú greco-resăriténú într'o coînțelegere cu D. D. Subcomisarí concerninți scolele nóstre poporalí s'aú organizatú întractulú acesta făță cu giurstările de acum câtú se potú mai bine. Cursulú învățeturelorú ține acuma peste totú anulú nu ca mai nainte numai în lunele de iarnă. Afară de învățetura creștinéscă și istoria biblică, se învațe în ele și geografia Ardélului, istoria naturale, din aritmetică cele patru speție și alte istoriute și zicerí morali.

Îndecursulú lunei aceste D. administratore, ca inspectore de cercú alú scolelorú din protopopiatulú seú, ținú ecsamenele semestralí din mai susú arătatele științe. Succesulú ecsamenelorú a încoronatú încrederea, ce părinții aú pusú în zelulú bunilorú învățetori, cărorá aú încredințatú ei creșterea copiilorú seú într'unú modú mai presusú de așteptare. Cruduțiú copiú de și can sfioși și nededați, arătară totuși o bucuriă curată și simplă ca cum este inima lorú, când vezure pe mai mariú și părinții seú, că vinú să'i asculte, și se vadă ce sporiú aú făcutú umblândú la scólă. Ca să se dedeie a cuvânta înaintea publiculú cu o cuviință potrivită, și o portare liberă, solidă, n'aú cruțatú bunii învățetoriú ai esercita și în orațiuniú mai ușiore. Din cuvântarea ce o ținú unú băiețelú, însemnámú următoriele pasage. „Simvolulú nostru este: Credință în Dumnezeú, supunere către ímperatulú, ascultare către prepușiú nostriú, păzire nevătămată a legilorú, amóre către patriă, dragoste către conlăcuioriú nostriú, și rávnă spre o cultură solidă.“

Nu potém retăcé și zelulú religiosú, ce caracterisésă așia frumosú pre creștiniú nostri de pe aici, ei cunoscândú că adeverata religiozitate este fundamentulú statelorú, nu aú remasú în derăptú niciú cu edificarea caselorú dumnezești, pre care ei le clădescú din materie solide, ca să fie monumentú durătoriú nepoțilorú și strănepoțilorú lorú.

În satulú Rusú s'a escatú în 9 Marțiuú între 10-11 óre nópté unú focú înfuriatú, care prefăcu 8 case, 9 grajduriú și mai multe șiure în cenușe, și adusă 37 suflete, care dabé începurá ase mai scutura de daunele, ce le suferiră în revoluțiunea trecută, iarășí la bățulú de cerșitoriú pe ulițe, și prin ușile altora, despoiați de totă averea, ce a căștigat'ó cu sudoriú crunte. Spre lauda omenireiú însemnámú și aceea, că din partea mai multorú preoți s'a pusú în lucrare colectă de bucate pentru nenorocoșiú acestia, și dorimú ca să aibe resultatú bunú.

Bănatú. Despre târgulú de țéră, ce se ținu în Timișórá, gazeta de acolo ne aduce următoriele știrí: Precum se prevedé târgulú nostru, care totú odată căzu cu celú din Aradú și Peșta, fu fórte slabú. Însemnătatea ce o aú târgurile de țéră în Banatú, și peste totú în Ungaria, se póte ținé numai așia, decă confluința productelorú se va concentra într'unú locú, fiindú că atuncí atâtú trebuința – prin conflucsulú cumpărătorilorú, – cât și vinzare póte ajunge la unú resultatú bunú. Niciú în producte, niciú în manufăpture

și alte marfe nu s'a făcutu vre o mișcare însemnată, provisiune era destulă în cei mai mulți articuli, ei însă nu fură căutați. Prin aceste prețurile se apăsără multu, fără însă să se fie făcutu vre o vindere însemnată. Resultatele ce se observară la articuli singulari mai însemnați, sântu următoriele:

Se ulu în burdufi pe lângă unu prețiu scăzut și o mulțime de cumpărători dabea se vindu ceva cu 27 fl. m. c. maja.

Pei de vită forte multe, căutare puțină.

Săpunulu nu află cumpărători de aceea s'a trasu din târgu.

Peile de oie fără căutare forte multe, dabea câte cu 2 fl. 24 cr. m. c. părecé.

Miere puțină nu avu căutare, se vindu bucuros cu 20 fl. maja.

Spirtu pe lângă o cătime de 2000 acove se vindu cu 27 - 28 cr. m. c. de gradū, dar se căută puținu.

Slivovița în cătime can la 1500 acove, mai cu sémă de 20 grade se caută bine, și vindu cu 48 cr. m. c. gradulū.

Comovița (raciu de drojde) de 20 grade, cu 42 cr. m. c. de gradū, căutare puțină.

Târgulū vitelorū încă a fostu forte slabu, atâtu cai, câtu și vite cu corne a fostu într'o mulțime mare, cea mai mare parte remasă însă nevindută.

Peste tot s'a vindutū 260 vite cornute părecé dela 250 - 280 fl. m. v. Caii s'a vindutū 397 cu prețiu pré diferitū. Oī a fostu pré puține. Prețiolū era pré apăsatū, dar pentru cumpărători totuși pré mare. Unu porc de dóe maje a costatū 40 fl. m. c. În comerciū locale nu s'a observatū nici o mișcare mai viă.

Ungaria. Loidulū din Peșta zice că târgulū de țeră, ce merge spre sfârșitū, a eșitū mai bine, de câtu se aștepta. Drumurile care în urmarea ploilorū și a timpulu môle erau tare defundate au împedatū totū comerciulū, ce atârna dela comunicațiune, pentru aceea cumpărători din Ardélū, Bănatū, și Ungaria de susū au fostu forte puținī, și acēsta e pricina de ce târgulū acesta a fostu multu mai slabu de câtu ce s'a obicinuitū a fi până acum. Din Baciica înlesnită fiindū comunicațiunea prin vapore au fost cumpărători destui.

Despre vinzarea în manufăpture se plângū ómeniī din tóte părțile. Mărfīle de lână avurā pré puțină căutare.

Comerciulū cu producte nu fu pré viu, pentru că din causa drumurilorū nu pré erau, și pentru aceea s'a și suitū în prețiu.

Lăna care era deposită încă dela târgulū de tómnă avu în luna lui Ianuariū și fevruariū atăta căutare, încatū la târgū mai remăsese forte puțină. Cumpărători au fostu forte mulți, și unii remaseră neîndestuliți. Totū feliolū de lână s'a urcatū cu 6 - 8 fl. în prețiu.

Oloiulū și semănța de rapiță, nu s'a pré căutatū.

Gogóșele au avutū căutare, s'a vindutū până la 4000 de gălete, dela 9 - 11 fl.

Seănța de trifoi și lucernă, și cânepa nu s'a pré căutatū.

Potașea din contră avu căutare bună, și se vindu dela 10 - 13½ fl.

Spirtulū scăzu în prețiu din causa necăutării.

Seū se vindu ceva cu 28 fl.

Unsóre de porcū era puțină și se plăti cu 30 fl.

Céra avu trecere bună dela 94 - 96 fl.

Prune uscate erau puține, și cele turcești se vindură cu 7 fl. 40 cr. Peile de oie pătimiră ună scăzământu însemnatu. Trențele avură mai puțină căutare ca de altă dată, dar nici nu era provisiune de ele.

– În 21 Martiū dupa c. n. ninse în Aradū și în ținutulū acela așa de tare, de iarăși se inpedecă tótă comunicațiunea. Astfeliū de știri ne vinū și din alte părți.

Austria. Viena 18 Martiū Sfințenia Sea Papa dela Roma Piu al 9-lé a trimisū spre aducerea aminte de norocósa scăpare din primejdia vieții a Maiestății sele imperatului, pe lângă o scrisóre autografă, una din cele mai vece relicvie, adecă unū dinte pe care Papa la luatū cu însăși mână sea dela moștele S. Petru și la încisū într'unū vasū bisericescū prețiosū. Acésta relicviă a admanuatū Maiestății Sele noulū numitū cardinale, și nunciū papale la Curtea imperătescă Viola Prela în zioa mai susū arătată la 11 óre nainte de amézī.

Loïdulū are următória corespunđință din 22 Martiū c. n. Monitoriulū enuncie deplina încredințiare a stăpânirei franțese cum că din întrebarea turcésă nu se va esca pentru Europa nici unū conflictū. Enunciarea unei astfeliū de păreri a fostū fórte doritā, ca să se pótă liniști întărătatulū glasū alū bursei, însă totū în acela timpū plecā o escadră dela Tulonū la Constantinopole. Și totū odatā flota englezescā în marea mediteranā se mărește într'unū modū bătătoriū la ocī. Vorbelorū monitoriulū are să se dee o ponderosā însemnătate, însă numai puținū și lucrărilorū stăpânirei, a cărei organū este ziurnalele acestū. Ni se can pare, cumcă escadra franțezā și englezā numai pentru aceea potū alerga în apele turcești, ca să punā unū accentū mai ascuțitū désupra pretensiunelorū ale ambasadorilorū acestorū poterī în Constantinopole. Grăbirea cea estraordinariā, cu care alergā Lordulū Stratforg și D. dela Cour la capitalea turcésă, arată într'acolo, cum că ambele poterī marine apuséne poftescū, ca diferințele rusoturcești să nu se isprăvescă nainte de venirea lorū acolo. Nu se poftește învederatū ca cabinetulū turcescū să se supună, până nu va sfătui anglia și franția la acésta.

La tótă întămplarea este prea timpuriū ca să potemū cu o siguritate prognostica sfârșitulū acesteī noe întrebări orientali. Constantinopolea, S. Petersburgulū, Londonulū și Parisū sântū atāta îndepărtate dela olaltă, cât e fórte cu potință ca și la întămplarea favorabile, definitiva resoluțiune acesteī ciestiuni se cérā mai multe septemāne. Poterile marine apuséne punū cu multū mai multā ponderozitate pe influința, ce aū ele asupra cabinetulū turcescū, decâtū să nu intrevină ele la acésta ocaziune din tóte poterile. Aci încă este de a se lua în considerațiune și aceea, că fanția la întrebarea asupra S. Mormântū a luatū parte deadreptulū și hotărārea asupra acesteī întrebări fără consensulū ei se face cu nepotință. Este pacea europénā prin acésta periclitatā, întrébā lumea? cine pote la astfeliū de întrebare a da unū respunsū hotărātū.

Cum că tote poterile dela 1848 încócī aū doritū ținerea păcii, este lucrulū netăgăduitū, și totuși ea de atuncī încócī aū fostū de doe orī forte periclitatā. Conferințele dela Olmiuțū înlăturāră pericolulū, și respunsulū celū dede sultanulū contelū Lańingen inpedecā a doarā erumperea vrășmășiilorū. Istoria cea mai noă este însemnatā prin evinemente ce s'aū sevărșitū cu pace, după ce vrăjmășiele se ridicaserā la culme și pericolulū resbelulū se apropiese atāt de tare.

Lombardo-Veneția. Maiestatea Sea ce. r. apostolică sa înduratū preagrațiosū a pardona pe acelea persóne care aū fostū mestecate în complotulū dela Mantova, și a cărorū procesū de criminea lesei Maiestăți până acuma nu sa înciatū judecătorește, și a poruncitū ca cercetările mai departe să încete. Aceasta Preaînaltā hotărāre s'a publicatū în Mantova în 19 Martiū c. n. între cele mai marī manifestări de

bucurie a locuitorilor. Din motivul acesta s'era aũ fostũ cetatea iluminatã, ŝi entuziasmulũ poporului nu avea mãrgini. Iarã în 21 totũ din acestũ motivũ milanezii au iluminatũ teatrulũ dela Scala ce era îndesuitũ de ómenĩ, carii cãntarã imnulũ poporale.

În 16 Marțĩu se spãnzurã în Milanũ 3 inșĩ, carii aũ luatũ parte la omorurile din 6. Fevruariũ.

În Ferara furã în 17 Marțĩu 10 individe pentru criminea de lesa Maiestate osãndite la mórte prin stréngũ. Mareșalulũ Radețci la 7 a pardonatũ viața, puinduĩ la încisóre pe mãi mulți ani, iarã la 3 s'a esecutatũ pedépsa morții în lipsa de spãnzurãtorĩ prin glonțũ.

Țera romãnescã ŝi Moldavia.

Bucureștĩ Duminecã 1 Martie, în zioa din urmã a cãrnelegilor; zioa cãnd tot creștinul, obosit de valurile lumeștĩ de peste an, intrã cu plãcere în zilele în care sfãnta Lege a lui Hristos ciamã pe tot omul sãșĩ ispiteascã inima ŝi sãșĩ împace cugetul, un mare numãr de fruntașĩ aĩ capitaleĩ Bucureștĩ: cãpeteniĩ bisericeștĩ, slujbașĩ publicĩ civilĩ ŝi militari, boerĩ ŝi neguțãtorĩ de tot rangul s'au adunat la palatul Domnesc spre îndeplinirea veciului obiceiũ religiós de a cere de la Stãpãnitoriũ ertare de greșale pe trecut ŝi binecuvãntare pe viitoriũ.

Spre acest sfãrșit Présfinția Sa pãrintele Mitropolitul a rostit Mãrieĩ Sale Prénãlțatului nostru Domn umilitã cuvãntare, la care Mãria Sa a binevoit a rãspunde urmãtoritulũ mângãios rãspuns:

Religia consacã epoce în cursul anului, precum ŝi în cursul vieții omului, în care intrãnd în sine tot omul, cautã a se împãciui cu cugetul ŝi cu contrãitorĩ sãĩ.

Am privit în tótã vremea îndatoririle sociale, precum ŝi cele religióse, ca cele mãi serióse ŝi sacre, ŝi nãdãrduim cã puținĩ sãnt aceia carii le iaũ îndeșert.

Însuflat de asemenea sentimente, ŝi pãtruns de o asemenea convincție, facem apel cu ocazia zileĩ de astãzi, la aceeașĩ sinceritate ŝi curețenie de sentimente ale fiecãruia, ŝi cerem indulgență pentru ceea ce, în mijlocul valurilor în care ne aflãm, vom fi adus cuĩva vreo mãhnire. Acéstã indulgență, insoțitã de blagoslovenievã, o cerem mãi întâiu de la Prea sfînția Vóstrã ca arhipãstoriul nostru.

Cuvãntarea Présfinției Sale pãrintelui Mitropolit.

Prénãlțate Dóme,

Astãzi este zioa în care datinele țãriĩ nóstre pãzește evangolica macsimã, care este a erta greșalele greșĩtilor noștri ŝi a cere ertare de la ceĩ cãrora leam greșit.

Smeritul Mãrieĩ Vóstre dar, ca cel ce cunoște greutãțile ce Vã înconjórã ŝi care în cursul acestuĩ an póte sã Vã fie mãhnit inima, viu însoțit de sufletésca mea turmã a Vã cere ertare ŝi a vã ruga sã puneți zioa acésta ca o stavilã a trecutului cu tóte supãrãrile lui, ŝi sã descideți viitoriului inima bunãtãții ŝi a uĩtãriĩ, ca sfãntul Paște sã'l ajungem cu toții în pace veselĩ ŝi fericiți. (Vest. Rom).

Turcia.

Constant. La 16 Fevruarie a sosit într'acéstã capitalã Înãlțimea Sa Prințul Mencicov, orãnduit ambasador ecstraordinar plenipotent al Maiestãții Sale Împãratului a tótã Rusia cu o fórte numerósã suitã, cãruia 'i s'a fãcut de cãtre Înalta Pórtã o fórte strãlucitã priimire, la 18 a mers Înãlțimea Sa prințul la Înalta Pórtã de a fãcut vizitã marelui Vizir.

La 22 Fevruarie s'a orânduit Ecselenția Sa Rifaat pașa ministru al trebilor din afară, la 23 Fevruarie a doa zi Înălțimea Sa prințul Mencicov a mers de a făcut vizită nuoului orânduit ministru din afară. (Vest. Rom).

După știrie din Cataro din 11 Marțiu c. n. Adjutantele generale alu Maiestății Sele Împeratului Austriei Barone Kelner de Kelenstain s'a înbarcatu pe vaporele de resbelu Kustoța și a mersu la Zara. În 10 a fostu ajunsu acolo principele Daniilo cu Pero și Giorgie Petrovicî și cu mai mulți capi din Montenegro, ca se aduca a sea și a țerei sele mulțumită pentru pregrațioșa sprijonă a Maiestății Sele Împeratului Austriei. Voievodulu din Grahovo Iacobu Vuiaticî a reposatu în 4 acestea în Clobucu, se zice că aru fi fostu înveninat. În 13 plecă principele Daniile din Cataro însoțitu de D. Subcolonelul Stratimirobicî, de DD. Căpitanî Conte Nuîjanu și Nagî și de Comisariî împerătești rusești Cavalevsci și Berger. Misiunea loru are de scop a cerceta asupra unei plânsorî, ce Omer Pașa a datu asupra poporăționei din Piperiî, care se fie atacatu trupele turcești la retragerea loru. Omer Pașa are trupele sele concentrate încă în Spuț, Podgorița și Antivariî, fiind că în Scutari, care în viitoriu să'î fie cuartirulu de căpeteniă numai unu escadronu de cavaleriă a ajunsu. Elu a făcutu și o provocațiune către poporăționea turcescă, că dă aru avea ea a pretinde ceva desdăunări în urmarea daunelor ce li s'aru fi făcutu din partea Montenegrinilor, aceasta să o facă curându cunoscută.

Înștiințare.

În zilele aceste au eșitu de sub tipariu „Molitvelnicul“ bogatu cu litere roșii și negre, în care se cuprind rânduielele tuturor slujbelor bisericești, dimpreună cu rânduiala la sfințirea bisericelor, odórelor și vaselor bisericești, a clopotelor, praporelor, a puneriî temeliei la Biserice și la case, și cu Terimonialulu la zioa Împeratului.

Productulu acesta nou alu tipografieî diecesane tipăritu în octavă lesne de purtat se recomandă atât prin unu tipariu frumos, curatu, deslucitu, câtu și prin o hârtiă alésă și trainică și prin unu prețu moderatu în împregiurările scumpetei de astăzi. Prețulu unu esemplariu nelegatu e 3 fl. m. c. și se află de vânzare în Caștelaria Episcopiască de aici.

Sibiiu 10 Marțiu 1853.

Dela Tipografia diecesană

Lădița de Poștă.

D. P. G. în Sintești. Ne mirăm de o apucătură atât de reu nimerită, la unu lucru atât de delicatu, ce nu suferă băgări de sémă nerumegate și unilateralî. Noi nu știm se fim ajunsu cu literatura în véculu de aur, și ne aru păre bine de am fi și în celu de feru. Scimbarea ce o poftiți Dvoștră s'aru poté numai atunci întreprinde, cându s'aru ține unu sinodă universale, la care aru lua parte toți mărturisorii credinței greco resăritene. Și decă ve poté scandalisa cuvintele: tropariu, condac, irmos, icos, de ce nu ve scandaliseasă și cuvintele: geografia, programă, literatură, căci totu din acelu izvoru au eșitu pre care Dvoștră vreți acuma alu astupa. Programă în privința M i n e i u l u î nu se poté face, și decă se mai află proeți, cari nu știu ce e mineiu, aceasta nu ne face nici o onóre.

Cursul banilor la Viena în 24. Marțiu. Calend. nou.

Aurul _____ 114 $\frac{1}{4}$ Argintul _____ 109 $\frac{1}{2}$

Redactor respunzetoriu: **Dr. Vasici.**

Editura și tipariul Tipografieî diecesane.